

Sönd före pingst

Psalmer: L8, Ps98, 51, 50, 387, 68

Texter: Ords 1:20-23, Rom 8:16-18, Joh 15:26-16:4

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen

Låt oss be!

Käre Jesus, du har gett alla som tagit emot dig i tro rätten att bli Guds barn. Sänd din Ande så att vi lever som Guds barn. Och ge oss visshet om det härliga arv som följer med barnskapet. Amen.

Predikan idag är över episteltexten ur Romarbrevets åttonde kapitel. I verserna strax före vår text har aposteln dragit slutsatsen att vi ska leva ledda av Anden. Drivkraften i våra liv ska vara den helige Ande – inte vår köttsliga natur. Paulus beskriver alla troendes relation till Gud som kära barn till sin himmleske Far: *Alla som leds av Guds Ande är Guds barn*, skriver han.

Tänk på förklaringen till tredje trosartikeln i lilla katekesen. Alla som tagit emot Jesus som sin Frälsare har fått rätt att bli Guds barn. Men det är tack vare den helige Ande vi fått den rätten. Den helige Andes verk att ge oss tron på Jesus. Anden ger oss också en ny attityd och förnyar vår vilja så att vi gärna vill följa Jesus och visa honom vår tacksamhet. Den helige Ande upplyser och vägleder oss också så att vi förstår *vad som är Guds vilja: det som är gott och fullkomligt och behagar honom*. Under Andens ledning lär vi oss i Skriften vad vi ska tro och vad vi inte ska tro, vad vi ska göra och vad vi inte ska göra, så att vi blir fullt färdiga till allt gott verk. Han ger oss också kraft till detta.

När vi träffar någon som på det sättet tror och lever i enlighet med Skriften så är det ett vittnesbörd som vi kan tolka. Vi förstår att det är en troende människa, ett Guds barn. Och när vi själva lever så är det ett vittnesbörd för oss själva att vi är Guds barn. På det sättet vittnar Anden med vår ande att vi är Guds barn - mer om det strax. Den andra sidan av myntet är Bibelns varning till dem som lär och lever tvärt emot Bibeln: de ska inte bedra sig själva, för Gud kan man inte lura.

Paulus anknyter till de första läsarnas egna erfarenheter, alltså medlemmarna i församlingen i Rom: *Ni har inte fått slaveriets ande så att ni på nytt måste leva i fruktan. Nej, ni har fått barnskapets Ande, och i honom ropar vi: "Abba! Far!"* Församlingen i Rom bestod till största delen av hednakristna. Aposteln påminner dem om det elände de levde under innan de kom till tro på Jesus. Då kände de sig tvungna att dyrka falska gudar. De kände sig tvingade att offra och göra mer eller mindre

märkliga gärningar för att försöka få något gott från stränga gudar och tillfredsställa deras krav. De gjorde allt av rädsla för att försöka komma undan straff och dom. Det var ett slags slaveri.

Genom den helige Andes verk tillhörde nu slaveriet det förgångna. De hade lärt känna den ende sanne Guden, som gett dem frälsningen och alla andliga välsignelser som en fri gåva för Jesu Kristi skull. De kunde nu utan fruktan komma inför sin himmelske Fader med alla sina önskningar och bekymmer och be ”Abba, Fader”. Abba är det arameiska ordet för Fader. Det är det ord som ett barn använde när det bad pappa om något. Den helige Ande ger de troende ett tryggt sinne och frid i hjärtat så att de ber till Gud ”lika frimodigt och förtroendefullt som älskade barn vänder sig till sin älskade far” (som katekesen uttrycker det). Genom tron på Jesus har vi fått barnens rätt att komma inför Gud med alla våra önskningar och bekymmer.

Hur kan vi vara säkra på att vi får komma inför Gud i bön ”lika frimodigt och förtroendefullt som älskade barn vänder sig till sin far”? Vi har redan talat om de troendes attityd till Skriften. Om någon tror och lever så som Bibeln lär så är det ett vittnesbörd om att den personen är ett Guds barn. Här skriver Paulus: *Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn*. Frågan är: hur vittnar Anden?

Det säkraste svaret är att det är genom Guds ord som Anden vittnar om att vi är Guds barn. Genom Skriften verkar den helige Ande och ger oss frälsningsvisshet. Evangeliet visar oss till Jesus som Guds lamm som tar bort världens synder. Anden ger ljus åt våra hjärtans ögon så att vi tar emot Jesus som vår Frälsare. I tvivel och prövningar är det bara Andens vittnesbörd i evangeliet som kan tysta det anklagande samvetets röst. Aposteln Johannes tar upp det i sitt första brev när han skriver: *inför honom kan vi övertyga vårt hjärta, om det fördömer oss, att Gud är större än vårt hjärta och vet allt. Mina älskade, om hjärtat inte fördömer oss har vi frimodighet inför Gud, och vad vi än ber om, det får vi av honom eftersom vi håller hans bud och gör det som gläder honom*.

Det normala för oss kristna är att leva med ett gott samvete och vara frimodiga inför Gud och vissa om bönesvar. Men om vårt hjärta fördömer oss så ger Anden oss ett vittnesbörd med större säkerhet: det är att Gud är större än vårt hjärta. Samvetets fördömande röst har inte sista ordet. Gud har sista ordet och han vet att alla våra synder är förlåtna för Jesu Kristi skull. Gud är högsta domare, inte vårt onda samvete, och han har avkunnat en frikännande dom. När allt annat berövas oss står Jesus kvar som vår Frälsare och det är Anden som leder oss till honom.

Så till slut beskriver Paulus följderna av att vi fått rätt att bli Guds barn. ... *är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom för att också förhärligas med honom*. Tanken svindlar när vi försöker

föreställa oss vad det innebär att vara Guds arvingar och Kristi medarvingar. Allt som den uppståndne och förhärligade Kristus fått från Fadern är också vårt arv. Att vi ska ärva en härlighet lik Kristus är inte något osäkert, det är visst och säkert – för är vi barn är vi också arvingar. Lika säkert är att vi kommer att få lida när vi lever ett liv ledda av Anden i en gudsfrånvänd värld. Men det är inte något stort bekymmer även om det kan vara tungt att bära lidandet för stunden. För lidandet väger lätt i jämförelse med den härlighet som ska uppenbaras och bli vår. Aposteln skriver: *Jag menar att den här tidens lidanden inte kan jämföras med den härlighet som ska uppenbaras och bli vår. Amen.*

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, vi väntar att du kommer från himlen som Frälsare och förvandlar vår bräckliga kropp så att vi blir lika dig i din härlighet, så som du lovat. Kom snart, Herre, kom. Amen.